

ZASADY KONTRAKTOWEGO PRAWA REASEKURACYJNEGO

ROZDZIAŁ 1 POSTANOWIENIA OGÓLNE

SEKCJA 1: ZASTOSOWANIE PRICL

ARTYKUŁ 1.1.1 *(Przedmiotowy zakres zastosowania)*

PRICL stosuje się do umów reasekuracji, w przypadku których strony uzgodniły, że będą one regulowane przez PRICL.

ARTYKUŁ 1.1.2 *(Sprawy nieuregulowane)*

W sprawach nieuregulowanych przez PRICL stosuje się Zasady Międzynarodowych Kontraktów Handlowych UNIDROIT 2016 („PICC”).

ARTYKUŁ 1.1.3 *(Wyłączenie lub modyfikacja PRICL)*

Strony mogą wyłączyć stosowanie któregośkolwiek z postanowień PRICL lub uchylić lub zmienić ich skutki.

ARTYKUŁ 1.1.4 *(Zwyczaj i praktyka)*

1. Strony są związane każdym zwyczajem, na który się zgodziły, oraz każdą praktyką, którą przyjęły między sobą.
2. Zwyczaj handlowy, który jest powszechnie znany i przestrzegany przez strony umowy reasekuracji powinien być brany pod uwagę przy interpretacji postanowień umowy.

ARTYKUŁ 1.1.5 *(Zasady wymuszające swoje zastosowanie)*

Tam, gdzie to konieczne, zastosowanie PRICL nie powinno ograniczać zastosowania zasad wymuszających swoje zastosowanie zarówno krajowych, międzynarodowych, jak i ponadnarodowych.

ARTYKUŁ 1.1.6
(Interpretacja i sprawy niedoregulowane)

1. Przy interpretacji PRICL należy wziąć pod uwagę ich międzynarodowy charakter i cele, w tym potrzebę promowania przestrzegania zasady dobrej wiary, uczciwego obrotu w sektorze reasekuracji oraz jednolitości w stosowaniu PRICL.
2. Do spraw objętych zakresem PRICL, które jednak nie zostały przez nie wyraźnie uregulowane, stosuje się w miarę możliwości podstawowe zasady PRICL.

SEKCJA 2: DEFINICJE

ARTYKUŁ 1.2.1
(Umowa reasekuracji)

1. „Umowa reasekuracji” oznacza umowę, przez którą jedna strona, reasekurator, w zamian za zapłatę składki, zobowiązuje się wobec drugiej strony, cedenta, do zapewnienia ochrony przed ryzykiem związanym z roszczeniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi.
2. O ile nie wskazano inaczej, termin „umowa” używany w PRICL odnosi się do umowy reasekuracji.

ROZDZIAŁ 2
OBOWIĄZKI REASEKURATORA I CEDENTA

SEKCJA 1: OBOWIĄZKI OGÓLNE

ARTYKUŁ 2.1.1
(Postanowienia ogólne)

Podczas negocjacji, tworzenia, wykonywania, rozwiązywania lub odstąpienia od umowy strony są sobie wzajemnie winne obowiązki określone w niniejszym rozdziale.

ARTYKUŁ 2.1.2
(Obowiązek zachowania najwyższej dobrej wiary)

Strony zobowiązują się do zachowania wobec siebie najwyższej dobrej wiary. „Najwyższa Dobra Wiara” oznacza rzetelność i transparentność, a także uczciwe uwzględnianie interesów drugiej strony.

ARTYKUŁ 2.1.3
(Poufność)

Strony traktują przekazane sobie informacje jako poufne. W przypadku braku zgody, strony nie ujawniają ich stronom trzecim, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wymagane przez prawo i z wyjątkiem przypadków, gdy jest to konieczne do udzielenia informacji upoważnionym osobom zaangażowanym w transakcję, w tym profesjonalnym doradcom, audytorom i retrocesjonariuszom.

ARTYKUŁ 2.1.4
(Dobra wiara w rozstrzygnięciu sporów)

Strony podejmują wszelkie możliwe starania, aby spory wynikające z umowy rozwiązywać tak szybko i skutecznie, jak to możliwe.

SEKCJA 2: PRZEDKONTRAKTOWE OBOWIĄZKI CEDENTA

ARTYKUŁ 2.2.1
(Obowiązek udzielenia informacji przez potencjalnego cedenta)

Ubiegając się o ochronę reasekuracyjną, potencjalny cedent obowiązany jest przekazać reasekuratorowi wszystkie informacje, które są mu znane lub w rozsądny sposób powinny być mu znane, a które są istotne dla ryzyka, które ma przejąć reasekurator. Informacja jest istotna dla ryzyka, jeżeli wpłynęłaby na decyzję racjonalnego i ostrożnego reasekuratora co do przyjęcia ryzyka, warunków przyjęcia ryzyka i składki za przyjęcie ryzyka.

SEKCJA 3: OBOWIĄZKI W TRAKCIE TRWANIA UMOWY

ARTYKUŁ 2.3.1
(Zapłata składki)

Składki opłacane są przez cedenta zgodnie z warunkami umowy. Reasekurator zobowiązany jest wezwać cedenta do zapłaty w celu uruchomienia obowiązku zapłaty składki przez cedenta. Składki powinny być zapłacone niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty.

ARTYKUŁ 2.3.2
(Dokumentacja umowy)

Strony współpracują w zakresie dokumentowania każdego porozumienia i dokładają starań, aby w rozsądnie szybkim terminie zgromadzić dokumentację umowy.

ARTYKUŁ 2.3.3
(Prawo reasekuratora do wglądu)

Reasekurator ma prawo wglądu do akt cedenta dotyczących stosunku ubezpieczenia za odpowiednim wcześniejszym powiadomieniem. Wniosek reasekuratora musi być rozsądny w zakresie czasu, miejsca i sposobu dokonania wglądu.

SEKCJA 4: OBOWIĄZKI W PROCESIE LIKWIDACJI SZKODY

ARTYKUŁ 2.4.1
(Zgłoszenie roszczenia)

Cedent powiadamia reasekuratora odpowiednio i terminowo o roszczeniach objętych umową reasekuracji oraz o okolicznościach, które stwarzają znaczną szansę na uzyskanie ochrony reasekuracyjnej.

ARTYKUŁ 2.4.2
(Likwidacja szkody przez cedenta)

Cedent postępuje rozsądnie i ostrożnie rozpatrując roszczenia swoich ubezpieczonych, które mogą skutkować roszczeniami na podstawie umowy reasekuracji.

ARTYKUŁ 2.4.3
(Klauzula uznania zobowiązań¹ i klauzula dzielenia losu cedenta²)

W zakresie, w jakim szkoda jest objęta umową reasekuracji, reasekurator ma obowiązek:

- a. uznania decyzji cedenta w zakresie jego rozliczeń, jeżeli można dowodzić, że szkody są objęte ochroną na podstawie pierwotnej umowy ubezpieczenia;
- b. dzielenia losu cedenta.

ARTYKUŁ 2.4.4
(Terminowa płatność roszczeń reasekuracyjnych)

Po prawidłowym przedstawieniu przez cedenta roszczenia o zapłatę, reasekurator odpowiednio szybko dokona zapłaty na rzecz cedenta kwot należnych z tytułu roszczenia zgodnie z umową. Strony mogą określić dokładne warunki i terminy płatności.

¹ Eng. *follow-the-settlements*

² Eng. *follow-the-fortunes*

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI OCHRONY PRAWNEJ

ARTYKUŁ 3.1

(Środki prawne przysługujące w przypadku naruszenia umowy)

1. Jeżeli strona naruszy umowę, poszkodowanemu przysługuje prawo do żądania:
 - a. świadczenia zgodnie z Rozdziałem 7 Sekcja 2 PICC;
 - b. odszkodowania zgodnie z Rozdziałem 7 Sekcja 4 PICC.
2. Poszkodowany może rozwiązać umowę, jeśli nie można racjonalnie oczekiwać, że jej dotrzyma.

ARTYKUŁ 3.2

(Środki prawne przysługujące w przypadku naruszenia obowiązku udzielenia informacji przed zawarciem umowy)

1. Jeżeli potencjalny cedent naruszy obowiązek udzielenia informacji określony w art. 2.2.1, a reasekurator znając nieujawnione informacje, zawarłby umowę na innych warunkach, z wyłączeniem warunków dotyczących składki, reasekurator ma prawo dostosować umowę do tych innych warunków z mocą wsteczną.
2. Z zastrzeżeniem ust. (1), jeżeli potencjalny cedent naruszy obowiązek udzielenia informacji, określony w art. 2.2.1, a reasekurator znając nieujawnione informacje, zawarłby umowę w zamian za wyższą składkę, reasekuratorowi przysługuje prawo do:
 - a. proporcjonalnego obniżenia kwoty należnej do zapłaty z tytułu wszelkich roszczeń wynikających ze szkody, która powstała zanim reasekurator dowiedział się o naruszeniu oraz
 - b. żądania wyższej składki za pozostały okres umowy, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnego pokrycia zgodnie ze skorygowaną umową wszelkich roszczeń wynikających ze szkody, która powstała po powzięciu przez reasekuratora wiadomości o naruszeniu.

Za uprzednim powiadomieniem reasekuratora w rozsądnym terminie po dokonaniu zmiany umowy, cedent jest uprawniony do zapłacenia wyższej składki z mocą wsteczną od momentu zawarcia umowy oraz do pełnego pokrycia szkód, o których nie wiedział przed powiadomieniem.
3. Naruszenie przez potencjalnego cedenta obowiązku udzielenia informacji określonego w art. 2.2.1 upoważnia reasekuratora do odstąpienia od umowy z mocą wsteczną, jeżeli:
 - a. obowiązek został naruszony w wyniku oszustwa;
 - b. reasekurator nie zawarłby umowy, gdyby znane by mu były nieujawnione okoliczności.
4. W przypadku skorzystania przez reasekuratora ze środków określonych w ust. (1) – (3), może on żądać dodatkowego odszkodowania.

ROZDZIAŁ 4

ALOKACJA ZDARZENIA UBEZPIECZENIOWEGO³

ARTYKUŁ 4.1

(Zakres zastosowania)

Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się w przypadku, gdy strony umowy postanowiły, że umowa będzie obejmować szkody, których moment powstania określa się na zasadzie „powstania zdarzenia ubezpieczeniowego” lub „przypisania ryzyk”.

ARTYKUŁ 4.2

(„Powstanie zdarzenia ubezpieczeniowego”)

1. Klauzula „powstania zdarzenia ubezpieczeniowego” oznacza, że umowa obejmuje wszelkie zobowiązania cedenta powstałe w czasie trwania okresu reasekuracji w konsekwencji ziszczenia się ryzyka objętego stosunkiem ubezpieczenia.
2. Moment powstania zobowiązania cedenta ustala się zgodnie z warunkami stosunku ubezpieczenia i prawa dla niego właściwego.

ARTYKUŁ 4.3

(„Przypisanie ryzyk”)

Klauzula „przypisania ryzyk” oznacza, że umowa obejmuje wszelkie zobowiązania cedenta powstałe w konsekwencji ziszczenia się ryzyka objętego umową ubezpieczenia, jeżeli umowa ubezpieczenia została zawarta lub odnowiona w czasie trwania okresu reasekuracji.

ROZDZIAŁ 5

AGREGACJA SZKODY⁴

ARTYKUŁ 5.1

(Zasada)

1. W odniesieniu do udziałów własnych i limitów odpowiedzialności strony mogą umówić się w umowie reasekuracji, że będą traktować dwie lub więcej oddzielnych szkód przypisanych do tego samego okresu reasekuracji jako jedną szkodę.
2. W szczególności strony mogą umówić się na traktowanie dwóch lub więcej oddzielnych szkód jako jednej szkody stosując agregację według zdarzenia lub agregację według przyczyny.

ARTYKUŁ 5.2

³ W oryginalnej wersji angielskiej Zasad rozdział 4 zatytułowany jest „Loss Allocation” gdzie termin „loss” oznacza zdarzenie ubezpieczeniowe, którego wystąpienie powoduje powstanie obowiązku cedenta do poniesienia konsekwencji finansowych wynikających ze ziszczenia się ryzyka objętego umową ubezpieczenia zawartą pomiędzy cedentem a ubezpieczającym (zob. komentarz C1. do art. 4.2).

⁴ W oryginalnej wersji angielskiej Zasad rozdział 5 zatytułowany jest „Loss Aggregation” gdzie termin „loss” oznacza szkodę poniesioną przez ubezpieczonego (zob. komentarz C11. do art. 5.1).

(Agregacja według zdarzenia)

1. W przypadku gdy w umowie reasekuracji strony umawiają się na agregację według zdarzenia, wszystkie szkody powstałe w bezpośrednim następstwie ziszczenia się tego samego reasekurowanego ryzyka uważa się za powstałe w wyniku jednego zdarzenia.
2. W przypadku gdy w umowie reasekuracji obejmującej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej strony umawiają się na agregację według zdarzenia, wszystkie szkody powstałe w bezpośrednim następstwie tego samego działania, zaniechania lub faktu powodującego lub rzekomo powodującego powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego uważa się za powstałe w wyniku jednego zdarzenia.

ARTYKUŁ 5.3

(Agregacja według przyczyny)

1. W przypadku gdy w umowie reasekuracji strony umawiają się na agregację według przyczyny, wszystkie szkody powstałe w bezpośrednim następstwie jednego lub kilku zdarzeń w rozumieniu art. 5.2 ust. (1) uważa się za wynikające z jednej wspólnej przyczyny o ile można było racjonalnie przewidzieć, że przyczyna tego rodzaju może spowodować takie zdarzenie.
2. W przypadku gdy w umowie reasekuracji obejmującej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej strony umawiają się na agregację według przyczyny, wszystkie szkody powstałe w bezpośrednim następstwie jednego lub kilku zdarzeń w rozumieniu art. 5.2 ust. (2) uważa się za wynikające z jednej wspólnej przyczyny o ile można było racjonalnie przewidzieć, że przyczyna tego rodzaju może spowodować takie zdarzenie.